

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., 30.08.2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieście Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W. w składzie:

Przewodniczący SSR Alicja Rudnicka

Lawnicy Anna Pawłowska, Mirosława Zarzycka

Protokolant Dominika Gorząd

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie sprawy

z powództwa **M. S. (1)**

przeciwko **S. Fabryka (...). k. we W.**

o odszkodowanie

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda M. S. (1) na rzecz strony pozwanej S. Fabryka (...). k. we W. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. orzeka, iż nieuiszczone koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Powód – M. S. (1), pozwem z dnia 31.01.2013r. (nadanym w urzędzie pocztowym 01.02.2013r.) sprecyzowanym w piśmie procesowym z 28.02.2013r. domagał się zasądzenia od pozwanego – (...) Spółka komandytowa z siedzibą we W. – na jego rzecz – odszkodowania w wysokości 18 530,52 zł z tytułu z nieuzasadnionego wypowiedzenia mu warunków pracy i płacy. (k – 12)

Na uzasadnienie swego żądania podał, że był zatrudniony u pozwanego od 9 lat, ostatnio na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od dnia 01.08.2011r. W dniu 11.10.2012r. pracodawca dokonał wypowiedzenia warunków umowy o pracę w zakresie umówionej pracy i wysokości wynagrodzenia. Jako przyczynę wskazał: zmianę stanowiska pracy i zakresu obowiązków. Wskazana przyczyna zdaniem powoda nie jest wystarczająca, bo nie podaje, z jakiej przyczyny konieczna była zmiana stanowiska pracy, zakresu obowiązków i wysokości przysługującego mu wynagrodzenia. Zdaniem powoda wypowiedzenie warunków umowy o pracę było podyktowane względami ekonomicznymi i kryzysem finansowym pozwanej spółki.

Jednocześnie powód złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania od wypowiedzenia warunków umowy o pracę z dnia 11.10.2012r. (k- 6). Na uzasadnienie wniosku podał, iż do dnia 15.12.2012r. (tj. do dnia, do którego miał się oświadczyć, czy przyjmuje, czy też odmawia przyjęcia nowych warunków) pracodawca nie potwierdził na jakich zasadach miałyby być naliczana premia uznaniowa. Dlatego też termin do oświadczenia się pozwany ustalił na dzień 21.12.2012r. Po zapoznaniu się w dniu 21.12.2012r. z zasadami naliczania dla powoda premii uznaniowej odmówił przyjęcia zaproponowanych mu nowych warunków pracy i płacy. Ze względu na długi staż pracy

u pozwanego, powód liczył na podjęcie przez pracodawcę kroków, mających na celu, nakłonienie go do pozostania w zatrudnieniu. W dniu 30.01.2013r. żona powoda udała się do prawnika celem skonsultowania, w sprawie możliwości ubiegania się o wypłatę odprawy i uzyskała informację, że pracodawca w wypowiedzeniu winien był wskazać, czy do wypowiedzenia doszło z przyczyn leżących po stronie powoda, czy też z przyczyn leżących po stronie pracodawcy.

Wskazana przez pozwanego przyczyna nie jest wystarczająca, o czym dowiedział się dopiero w dniu 30.01.2013r. kiedy żona powoda wróciła od prawnika. Z tych też przyczyn wniosek o przywrócenie mu terminu do odwołania się od wypowiedzenia warunków umowy o pracę uważa za zasadny.

W odpowiedzi na pozew z dnia 25.03.2013 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W ocenie pozwanego, przeniesienie powoda na ostatnio zajmowane stanowisko kierownika produkcji, prefabrykacji i inwestycji, nastąpiło ze względu na konflikty z kierownikami budów, nie stosowaniu ekonomicznych rozwiązań w trakcie realizacji dostaw betonu. Jednak powód na nowym stanowisku nie wywiązywał się należycie ze swoich obowiązków. Pozwany zarzucił, iż przesłanką wypowiedzenia warunków zatrudnienia była próba zaktywizowania powoda, jego zmotywowania do efektywniejszej pracy. Było to powodem wypowiedzenia mu pismem z dnia 11.10.2012r. warunków zatrudnienia. Powód pismem z dnia 14.12.2012r. odmówił przyjęcia nowych warunków umowy o pracę, wskutek czego z dniem 31.01.2013r. umowa o pracę uległa rozwiązaniu.

W toku sporu pozwana zarzuciła, że zgłoszone przez powoda żądanie jest spóźnione, albowiem termin do odwołania upłynął na początku listopada 2012r. natomiast pozew został złożony dopiero w dniu 01.02.2013 roku. (protokół rozprawy – k.73)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód podjął pracę u strony pozwanej w dniu 01.08.2003r. początkowo na podstawie umowy o pracę na okres próbny 3 miesięcy do 31.10.2003r. , a następnie na czas określony od dnia 01.11.2003r. do 31.12. 2006r. na stanowisku kierownika betoniarni w wymiarze pełnego etatu za wynagrodzeniem w wysokości 2 000zł miesięcznie. Miesięczne wynagrodzenie z dniem 01.01.2007r. podwyższono do kwoty 4 000 zł plus premia uznaniowa. Na mocy porozumienia stron od 01.08.2008r. powierzono powodowi obowiązki na stanowisku kierownika betoniarni za wynagrodzeniem 4 800 zł, plus premia uznaniowa. Od 01.01.2009r. do 31.07.2011r. na stanowisku kierownika betoniarni Oddziału W. na dotychczasowych warunkach płacowych. Aneksem do umowy o pracę powierzono powodowi obowiązki kierownika produkcji i inwestycji, przy czym zasady wynagradzania pozostały bez zmian. Od dnia 01.08.2011r. powód był zatrudniony na podstawie umowy na czas nieokreślony.

W ostatnim okresie średnie miesięczne wynagrodzenie powoda wynosiło 6 176,84 zł.

Dowód: umowa o pracę z dnia 01.08.2003 r.

umowa o pracę z dnia 31.10.2003 r.

umowa o pracę z dnia 01.01.2007r.

umowa o pracę z dnia 21.12. 2009 r.

aneks do umowy o pracę z dnia 01.04.2011r.

umowa o pracę z dnia 01.08.2011r. , - akta osobowe powoda

zaświadczenie o wynagrodzeniu z dnia 01.02.2013 r, k.7

Pismem z dnia 11.10.2012 r. wypowiedziano mu dotychczasowe warunki pracy i płacy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na 31.01.2013r. Po upływie okresu wypowiedzenia tj. od 01.02.2013r.

zaproprowano powodowi objęcie stanowiska Kierownika Oddziału S. za wynagrodzeniem wysokości 3 500 zł brutto plus premia uznaniowa. Pismo o wypowiedzeniu warunków pracy i płacy zawierało pouczenie, że jeżeli przed upływem połowy okresu wypowiedzenia tj. do dnia 15.12.2012 r. powód nie złoży oświadczenia o odmowie przyjęcia nowych warunków, będzie to równoznaczne z wyrażeniem zgody na proponowaną zmianę warunków umowy. W razie odmowy przyjęcia nowych warunków umowa o pracę uległaby rozwiązaniu z dniem 31.01.2013 r.

Jednocześnie powód został pouczony o możliwości wniesienia odwołania do Sądu Rejonowego – Sądu Pracy we W. w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma.

Na prośbę powoda termin do złożenia oświadczenia przesunięto do dnia 21.12.2012r.

Dowód: wypowiedzenie warunków pracy i płacy z 11. 10.2012 r.

z adnotacją o przesunięciu terminu – akta osobowe część B k. 33.

zeznania świadka M. S. (2) k-73

Powód potwierdził odbiór wypowiedzenia zmieniającego w dniu 29.10.2012 r.

Dowód: wypowiedzenie z dnia 11.10.2012 r., - akta osobowe,

zeznania powoda k. 73

Pismem z dnia 14.12.2012r. powód odmówił przyjęcia zaproponowanych mu przez pozwanego nowych warunków pracy i płacy. Wskutek odmowy przyjęcia nowych warunków umowy o pracę uległa rozwiązaniu z dniem z dniem 31.01.2013r.

Dowód: oświadczenie powoda z dnia 14.12.2012r. – akta osobowe

świadczenie pracy z dnia 07.02.2013r. – akta osobowe

zeznania powoda k.73

okoliczność bezsporna

W dniu 30.01.2013r. żona powoda udała się do prawnika, w sprawie uzyskania informacji na temat możliwości ubiegania się przez powoda o wypłatę odprawy. Podczas tej wizyty dowiedziała się, iż pracodawca winien wskazać przyczynę wypowiedzenia.

Dowód: zeznania powoda k. 73

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 264 § 1 k.p. odwołanie od wypowiedzenia umowy o pracę wnosi się do sądu pracy w ciągu 7 dni od dnia doręczenia pisma wypowiedzającego umowę o pracę.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego niezachowanie przez pracownika terminu do zaskarżenia czynności prawnej pracodawcy rozwiązującej stosunek pracy (bądź też dokonującego wypowiedzenia zmieniającego) wyłącza potrzebę rozważania zasadności i legalności przyczyn rozwiązania umowy o pracę. (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2001r. I PKN 693/2000, OSNP 2003/22 poz.539)

Według art. 265 k.p. jeżeli pracownik nie dokonał bez swojej winy w terminie czynności przewidzianej w art. 264 k.p. sąd pracy na jego wniosek postanowi o przywróceniu uchybionego terminu. Wniosek o przywrócenie terminu wnosi

się do sądu pracy w terminie 7 dni od ustania przyczyny uchybienia terminu. We wniosku należy uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające przywrócenie terminu.(art.265§ 2 k.p.)

Jednocześnie zgodnie z poglądem wyrażonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego samo wniesienie przez pracownika pozwu po upływie terminu należy traktować jako zawierające wniosek o przywrócenie tego terminu. Ponadto nie jest konieczne wydanie odrębnego orzeczenia Sądu w przedmiocie przywrócenia terminu do wniesienia pozwu. Sąd rozpoznaje więc sprawę merytorycznie, po rozważeniu, czy termin do wniesienia pozwu został zachowany, a w razie jego uchybienia, czy spełnione zostały warunki jego przywrócenia (uchwała Sądu Najwyższego dnia 14 marca 1986r. III PZP 8/86 OSNC 1986/12/194 teza 2).

Zgodnie z przyjętym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem brak winy pracownika w przekroczeniu terminu z art. 264 § 2 k.p. należy analizować w płaszczyźnie jego subiektywnej oceny stanu rzeczy, zwłaszcza z uwzględnieniem stopnia jego wykształcenia i posiadanej wiedzy prawniczej oraz doświadczenia życiowego, a także z uwzględnieniem obiektywnego miernika staranności, jakiej można wymagać od strony dbającej należycie o swoje interesy. Za przyczyny usprawiedliwiające przekroczenie przez pracownika omawianego terminu mogą być w szczególności uznane: błędna informacja udzielona przez radcę prawnego, co do początku biegu terminu, choćby pismo rozwiązujące umowę o pracę (ewent. wypowiedzenie zmieniające) zawierało prawidłowe pouczenie w tym przedmiocie, oraz podjęcie przez pracownika próby polubownego załatwienia sporu na drodze pozasądowej, choćby za pośrednictwem osób trzecich (np. przedstawicieli związków zawodowych, czy jednostki nadrzędnej nad zakładem pracy)

(wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1994r. sygn. I PRN 21/94 OSNAP 1994/5/85).

W kontekście powyższego orzeczenia Sądu Najwyższego należy stwierdzić, że powód nie dochował staranności w dbaniu o swoje żywotne interesy i nie wskazał w ocenie Sądu usprawiedliwionej przyczyny uchybienia terminu.

Z akt sprawy wynika, że powód otrzymał pismo wypowiadające mu dotychczasowe warunki pracy i pracy w dniu 29.10.2012 r. W sposób prawidłowy został pouczony przez pozwaną o terminie, w którym mógł skorzystać z prawa do wniesienia odwołania od wypowiedzenia do sądu pracy. W czasie biegu terminu do złożenia odwołania powód nie chorował ani nie zaszły w tym okresie żadne inne okoliczności uniemożliwiające złożenie przez niego odwołania w terminie. Powód wskazał, iż przyczyną dla której pozew złożył ze znacznym opóźnieniem, była wizyta jego żony u prawnika celem zasięgnięcia porady w sprawie wypłaty odprawy.

W tym miejscu należy stwierdzić, że nie jest to okoliczność, dla której sąd mógłby dokonać przywrócenia uchybionego terminu, z przyczyn wcześniej podanych. Ponadto poziom wykształcenia powoda (wykształcenie wyższe) również nie daje podstaw do przyjęcia, że powód uchybił terminowi bez swojej winy. Wobec powyższego działanie powoda nie mogło zostać uznane za niezawinione, w związku z czym Sąd nie przywrócił powodowi terminu do wniesienia odwołania od wypowiedzenia warunków pracy i płacy.

Ponieważ doręczenie powodowi wypowiedzenia warunków pracy i płacy nastąpiło w dniu 29.10.2012 r, termin do wniesienia odwołania upłynął z dniem 05.11.2012 r. Natomiast pozew złożony został w tut. Sądzie dopiero w dniu 01.02.2013 r. (data stempla pocztowego k. 5), a więc prawie z trzymiesięcznym opóźnieniem.

Sąd Najwyższy w uchwale 7 sędziów z dnia 14 marca 1986 roku (sygn. akt III PZP 8/86,OSNCP 1986/12 poz. 194) orzekł, iż „sąd oddala powództwo, jeżeli pozew wniesiony został po upływie terminów określonych w art. 264 k.p. których nie przywrócono oraz po upływie terminów określonych w art.265 k.p.”.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.(pkt.I sentencji)

Wobec tego, że Sąd nie znalazł podstaw do przywrócenia uchybionego terminu oddalono wnioski dowodowe stron o przesłuchanie świadków, jako nie mających znaczenia w niniejszej sprawie.

Orzeczenie o kosztach procesu zawarte w punkcie II wyroku znajduje swoje uzasadnienie w przepisie art. 98 § 1 k.p.c. oraz § 11 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności

adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 z póź. zm.). Stosownie do przepisu art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W niniejszej sprawie należało, zatem zasądzić od powoda, jako strony przegrywającej proces zwrot kosztów procesu na rzecz strony pozwanej, do których należały koszty zastępstwa procesowego w kwocie 60 zł. (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 24.02.2011r. I PZP 6/10).

W pkt III sentencji wyroku nieuiszczonymi kosztami sądowymi Sąd na podstawie art. 113 ust.1 u.k.s.c. obciążył Skarb Państwa, mając uwadze, że zgodnie z dyspozycją art. 98 k.p.c. nie ma podstaw do obciążenia nieuiszczonymi kosztami sądowymi strony wygrywającej sprawę – w niniejszej sprawie pozwanego - zaś powód, który sprawę przegrał był zwolniony od kosztów sądowych z mocy ustawy.